

Саша Јанковић је на председничким изборима показао да је 15 одсто бирача за нормалну, правну државу. Ако томе додамо да их још петнаестак одсто, згађено српском политиком, није изашло на изборе али слично мисли, онда има наде да ћемо, можда, једног дана живети у држави чије институције нису узурпиране.

Јанковић успостављање таквог система види као сопствену политичку мисију и каже да ће се за то борити. Сања Србију у којој неће бити битно ко је председник или премијер, а он би у таквој земљи могао да ради и као ди-џеј. Можда је стварно време да променимо плочу.

Слегла се постизборна прашина. Шта је прекрила?

- Лаж. Насилје. Превару. Ентузијазам. Наду што смо показали да је упркос свему било и биће могуће. Разочарање због пропуштене, отете прилике да повучемо ручну кочницу на путу ка провалији.

Докле сте стигли са формирањем политичког покрета?

- Футур је пречесто у употреби у нашем јавном животу. Говорићу радије када буде готово. Врло брзо.

Можете ли ви бити стожер конзистентнијег опозиционог делована?

- Не трудим се да се наметнем за лидера опозиције. То појединци виде као недостатак мог политичког искуства да "искористим прилику", а ја као доказ да они не могу да промене своје политичке манире који су с разлогом презрени. Иако је то много теже, верујем и показало се да је могућа и кориснија сарадња од даљег цепања, било изнуђеног обједињавања опозиционе сцене, било става "само ја то могу". Ниједна "стара" странка или лидер немају "уцењивачки потенцијал", нити будућност Србије зависи од њихове ревитализације пењањем на талас енергије новог демократског блока. Потпуну нову политичку организацију ћемо подићи, а да ли ће је руководства старих видети као противника, конкуренцију, наивчину коју треба искористити или ће се окренути искреној сарадњи ради смене лоше власти и изласка Србије из претполитичког друштва - време ће показати.

Шта је било са вашим предлогом за другачији рад у Народној скупштини?

- За сада није било довољно слуха за сугестију да се начин рада опозиције тамо битно измени и да се паралелно са Мајиним парламентом направи Народни, па покаже како би рад демократске и релевантне Народне скупштине могао да изгледа. Настављено је по старом, без обзира на то што поверење грађана у ту институцију годинама тоне. Још тај предлог може заживети.

Са киме ћете сарађивати?

- Са сваким, без обзира на величину, ко искрено дели цивилизацијске и демократске вредности које су нам угрожене и ко не сарађује или не прижељкује отворену или прикривену сарадњу са садашњом влашћу.

Има и оних чију сте подршку одбили, попут ЛДП-а и ЛСВ-а.

- Никад нисам говорио о тим странкама, одбио сам подршку њихових председника - Чедомира Јовановића и Ненада Чанка – ни једна није била искрена и то се брзо и доказало. Поново бих то учинио наравно. А странке су много више од њихових лидера, ма шта они о себи мислили. Драго ми је због сваког гласа из сваке од тих странака, верујем да их је било доста.

Шта урадити да се кредит из ових избора не истопаи?

- Не мислим о чувању кредита. Ако га имам, стекао сам га следећи инстинкт и поступајући у складу са уверењима, а не гледајући у анкете јавног мњења и слушајући политичке гуре. Дакле, пратићу размишљања других и доносићу личне одлуке без обзира на давно написани политички уџбеник који су до сада најгори ђаци научили напамет и, причајући једно, радећи друго а мислећи треће, политику готово потпуно обесмислили.

Постоји ли опасност да вам се на неким идућим изборима догоди нешто слично као лидерима опозиционих странака које су на парламентарним изборима, на ужас власти, прешли цензус али њихови лидери на председничким изборима нису успели да понове бар тај резултат. О чему се ради?

- Поготово у опозиционом табору, не може се рачунати на пуку послушност, страначку дисциплину. Више него икад, људи су данас опозиционо настројени из уверења, не из користи или пуког корачања за вођом. Потценити их - пут је у заборав. И моју - ако и ја направим ту грешку. Има око мене доста људи који се не либе да ме упозоре на ту увек присутну опасност.

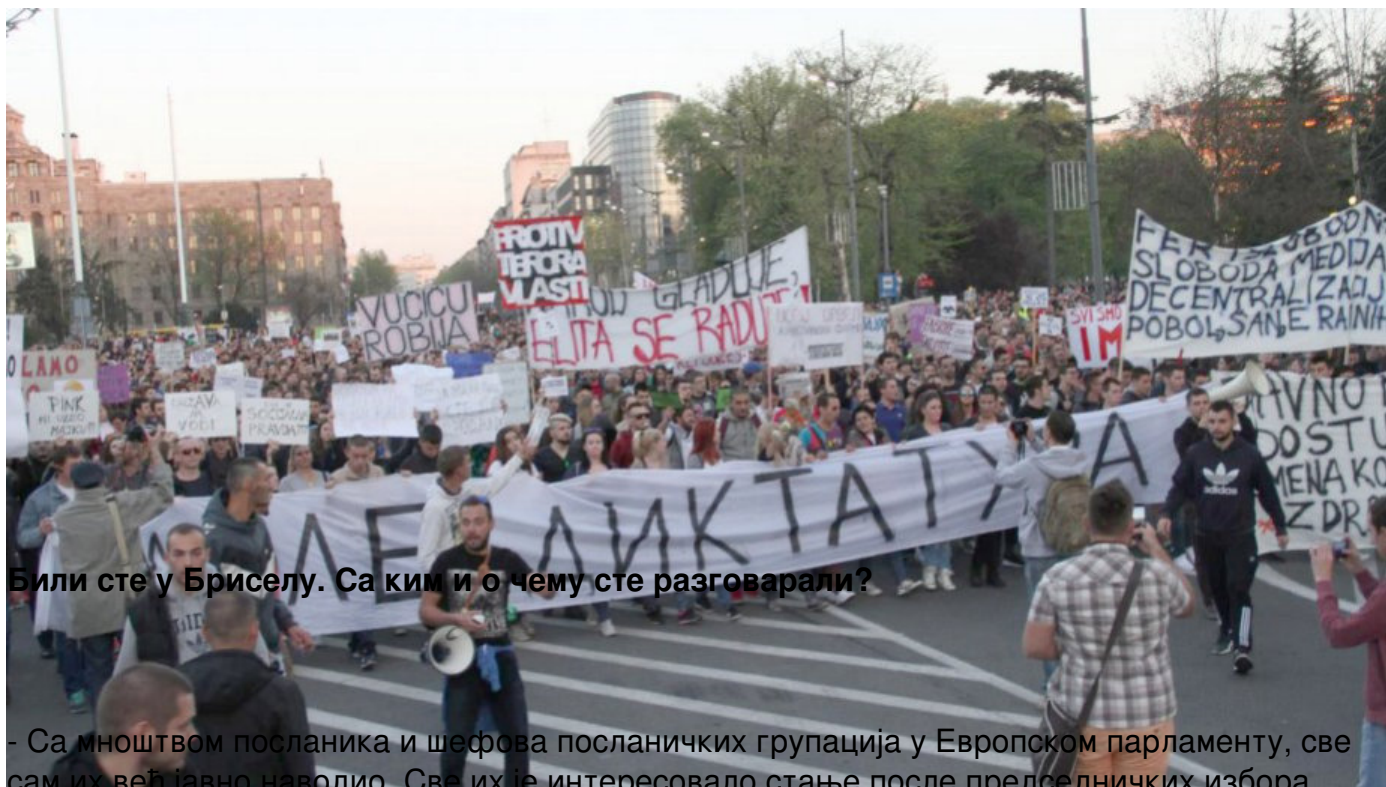
"Протест против диктатуре" се расплинуо. Где је преусмерена енергија младих?

- Нисам сигуран да је преусмерена, већ само утопљена у разочарање што масовност, духовитост, позитивност и шетња нису зауставили пут ка отвореној диктатури. Сутра ће се протести опет појавити, још силовитије, а ко зна шта ће бити окидач. Режим чини огромну штету овој земљи што одбија да схвати колико је протест искрен, што своје

грађане назива плаћеницима, константно се труди да их повеже са некаквим страним службама, Соросом, убацује међу њих своје агенте, снима, прави спискове, прави од људи наводне државне непријатеље, пушта на њих Ђукановиће, Вулине и Вучићевиће да их својим језицима опогане, да певају што он мисли, а не сме да каже правећи се Европејац у свом новом оделу.

Чини се да је власт имала одличну процену у вези са протестима?

- Ако је желела да их реши, није добро урадила. Тачно је проценила да су били спонтани и да ће спонтано и ослабити, можда престати. Али их решила није, вратиће се још јачи. Да их реши у ствари и не може, јер су људи изашли на улице због суштине ове власти, а она своју суштину не може да промени. То је ауторитарност деструктивног типа. Дакле, власт је урадила највише што је, каква је, могла – изморила их је и сада се труди да људе заплаши, поткупи, дискредитује.

Били сте у Бриселу. Са ким и о чему сте разговарали?

- Са мноштвом посланика и шефова посланичких групација у Европском парламенту, све сам их већ јавно наводио. Све их је интересовало стање после председничких избора, протести и политички покрет који предводим. Био сам изненађен колико су детаљно пратили прилике у нашој земљи.

Какав сте одговор добили на вашу тврдњу да власт у Србији "руши све вредности на којима су саздане Србија и Европа"?

- То ће вам они рећи када буду спремни за то. А биће када самовлашће и страховлада сведржећег председника Вучића (није грешка, имали смо прецедника, сад имамо председника, чини ми се да је и Драган Великић сковао исту титулу) буду имали чврсту алтернативу. Он то зна и због тога чини све да онемогући њено стварање. Пропагандом, притисцима, сплеткама. Али започети друштвени процес не може да заустави. Вучићева власт је у силазној путањи и он и сви његови диктаторчићи треба да размишљају какво ће им бити приземљење. Свакој власти дође крај. Да сам на њиховом месту, мислио бих о дану после – како ћу људима погледати у очи, како ће институцијама које ће се дићи из пепела у који су их претворили образложити своја недела. Па не могу сви побећи у иностранство. Они који су се огрешили о људе тешко кршећи њихова људска права - који су отпуштали, претили, тукли, уцењивали, рушили, хапсили невинне, пуштали криве, сатанизовали, лепили мете на чела - мораће да одговарају, овај пут грешку не смемо поновити.

Зашто европске владе и Брисел повлађују овдашњем режиму?

- Социјална правда, добробит наших грађана и демократија у Србији нису им баш први приоритет – имају и пречих проблема и зато причају о одржању "стабилности" на Балкану, дакле – не дирајте ништа док се ми бавимо собом. Неки од њих су директно и учествовали у изградњи појединих наших лидера и странака и не прихватају одговорност за погрешне процене и пројекте, желе да их одрже док не промене задужења, а после ће се проблемима, нагомиланим, бавити неко други. Јасно је да су узрок евентуалне нестабилности управо политичке надриелите које себе проглашавају за гаранте мира, увек је тако било. Ако им се заљуља власт, они заиста јесу спремни да покушају да опет затресу Балкан који и држе ровитим да би имали чиме да плаше и нас и свет. Као рекеташа којима плаћате да вас исти они не малтретирају. Да ли је случајно што је Вучић близак са Груевским, док у Србији помиње "македонски сценарио"? Каже ли нам то отворено да му неће пасти на памет да икада преда власт мирним путем, па му је зато не треба дирати?

Јесу ли вас овде сачекале оптужбе након повратка?

- Трудим се да не читам и не слушам режимске пропагандне летке, желим да сачувам,

колико је то могуће, менталну хигијену. Али не би они лансирали лажне оптужбе да не постоји мала могућност да неко заслепљен у њих поверује и помисли да ће својој држави помоћи тако што ће по тим оптужбама неком од нас пресудити. Зато их и пуштају – да би неко учинио оно што прижељкују, а њима после ишле крокодилске сузе, откривали споменике. Када Вучић на Дневнику каже "Харадинајеви Срби", када његови таблоиди напишу "издајници, страни плаћеници, шпијуни", то су подмукли позиви на линч.

Мислите ли да ћете једног дана, упркос свему, постати председник Србије?

- Није питање, није ни било нити ће бити, да ли ћу ја бити председник Србије, већ да ли ће ико моћи да буде било шта и да живи пристојним, достојанственим животом, а да не љуби скуте и плаћа данак бахатој, недораслој и незаситој дружини на власти. У уређеној земљи нећу имати ништа против да, на пример, пуштам музику на неком радију. До тада, свако од нас, па и ја, има дужност према себи, породици и својој земљи – да учини све што може и најбоље зна да на овој историјској странпутици Србија остане што краће.

(Блиц)